

Jeg troer, at jeg roligt kan lade flere Forslag ligge, som have faaet Omtale baade fra den ene og den anden Side. Jeg skal derfor ikke opholde Tiden uden ved det, som jeg anseer det for aldeles nødvendigt at omtale, og det er egentlig kun Ministerens Hovedforslag under Nr. 18. Enfelte ærede Medlemmer have undersøgt det Spørgsmaal, af hvilke Grunde Ministeren har modsat sig disse Bestemmelser, men dette er for mig en aldeles ligegyldig og uvæsentlig Ting. Spørgsmaalet er: Vil Ministeren modsætte sig Loven med disse Paragrapher eller ikke? Han har søgt at forklare os Grunden, men for mig er dette ikke afgørende. Om de Grunde, han har angivet, ere tilstrækkelige eller ikke, er Noget, jeg slet ikke vil indlade mig paa, thi Kjendsgjerningen er, at Ministeren slet ikke vil modtage Loven med disse Paragrapher. Nu har man sagt: Men Loven uden disse Bestemmelser er ikke i nogen synderlig Grad værd at have; uden dem sætte vi ikke synderlig Pris paa den. Mine Herrer! Jeg troer, at jeg tør appellere til Alles Grindring, om vi ikke Alle ved Lovens Indbringelse her i Thinget vare enige om at erkjende, at det var et godt og glædeligt Fremskridt, vi gjorde, dersom det forelagte Udkast kunde blive til Lov; vi ansaar det virkelig Alle for at være et meget godt og glædeligt Fremskridt. Hvad skulde saa have gjort, at det ikke nu er et saadant Fremskridt? Dengang foreslaa ikke disse Skatteparagrapher i Lovudkastet; dengang var der Ingen, der anede, at disse Skatteparagrapher skulde komme ind i Loven. Om En eller Anden i sit stille Sind skulde have tænkt derover, veed jeg ikke, men der fremkom ikke det Hjærneste, der tydede paa, at man anede, at de skulde komme ind i Loven. Saa kom de derind, og jeg beklager, efter den høitærede Ministers Stilling, at de kom derind; men de kom ind i Loven. Naar vi nu skyde dem ud, staaer saa ikke Loven med Hensyn til hele sit øvrige Indhold ligesaa god og ligesaa værdelig, som den var, da den blev indbragt? Jeg vil sige, at de Herrer, der i det Væsentlige ere enige i min politiske Anskuelse, maae sige, at den er bleven betydelig bedre, end den var, da den blev indbragt. Sogneraadet har efter de Forslag, Udvalget har stillet og Thin-

get vedtaget, faaet langt større Myndighed end efter Regjeringsudkastet, og naar Noget vil sige, at det ikke er nogen synderlig stor Myndighed, Sogneraadet har faaet, saa vil jeg blot bede ham om i al Rolighed at læse Paragrapherne og saa tænke sig om, hvad Sogneraadet nu har; jeg kan da ikke troe, at han vil gjentage sin Paastand, at Sogneraadet ikke har vundet nogen synderlig Myndighed. Jo, der er vundet overordentlig Meget, og Loven giver selv fra det Standpunkt, hvorpaa jeg staaer, endnu større Myndighed for Communalstyrelsen, end der var i selve Regjerings Udkast. Hvad skulde saa gjøre, at Lovudkastet nu var mindre godt, og at man ikke skulde bryde sig synderligt om at faae, hvad man dengang var glad over at faae? Ja, der er fremsat en Anskuelse, som af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær) har faaet sit stærkeste og skarpeste Udtryk, og naar man antager, at Forholdet er saaledes, kan jeg nogensinde forstaae, hvorledes man kan komme til at begrunde sin Mening; men den Betragtning, han har fremsat i denne Henseende, viser mig, at han ikke har opfattet det rigtigt, som der her er Spørgsmaal om. Det ærede Medlem har sagt, at vi skulde vel vide, om det Gode, vi kunne vinde ved Loven uden Skatteparagrapherne, kan opveie det Gode, vi opgive ved at opgive Skatteparagrapherne. Ja, dersom Spørgsmaalet laa saaledes for, var det en anden Sag, men dette er aldeles ikke Tilfældet. Her er Spørgsmaal om at vinde det Gode, Loven ellers har, ved Siden af at vinde Skatteparagrapherne; fordi vi tage denne Lov uden Skatteparagrapherne, have vi jo paa ingen som helst Maade opgivet at faae disse Skatteparagrapher eller endog en ny communal Bessainingslov, saasnart det paa nogen Maade er muligt, at vi kunne faae den. Og dersom vi udskyde denne Lov, dersom vi slet ikke tage den, saa faae vi ikke en communal Bessainingslov en Time før, end naar vi tage Loven; thi Skattebestemmelserne og den communale Myndighed med Hensyn til Styrelsen staae ikke i en saadan Forbindelse med hinanden, at det ene er bundet til det andet. For mig staaer det temmelig sikkert, dersom denne Lov ikke kommer igjennem